

Sygn. VUa 51/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 czerwca 2018 roku

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Piotrkowie Trybunalskim,

Wydział V w składzie:

Przewodniczący: SSO Mariola Mastalerz

Sędziowie: SSO Agnieszka Leżańska

SSO Urszula Sipińska-Sęk (spr.)

Protokolant: st.sekr.sądowy Marcelina Machera

po rozpoznaniu w dniu 5 czerwca 2018 roku w Piotrkowie Trybunalskim

na rozprawie

sprawy z wniosku M. K. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

o zasiłek chorobowy

na skutek apelacji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

od wyroku Sądu Rejonowego w Piotrkowie Tryb. IV Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 10 listopada 2017r. sygn. IV U 220/17

1. *oddala apelację,*

2. *zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. na rzecz wnioskodawcy M. K. (1) kwotę 90,00 (dziewięćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu za instancję odwoławczą.*

Sygn. akt V Ua 51/17

UZASADNIENIE

Zaskarżoną decyzją (...) Oddział w G. odmówił M. K. (1) prawa do zasiłku chorobowego za okres od 30 stycznia 2017 r. do 20 lutego 2017 r. i zobowiązał go do zwrotu nienależnie pobranego za ten okres zasiłku w kwocie łącznej z odsetkami wynoszącej 2.325,57zł.

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 10 listopada 2017 roku Sąd Rejonowy w Piotrkowie Tryb. w sprawie o sygn .akt IVU 220/17 zmienił decyzję, w ten sposób, że przyznał M. K. (1) prawo do zasiłku chorobowego od dnia 30 stycznia 2017 roku do 20 lutego 2017 roku i zwolnił M. K. (1) od obowiązku zwrotu zasiłku chorobowego za ten okres oraz zasądził od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w G. na rzecz M. K. (1) kwotę 180 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Podstawę powyższego orzeczenia stanowiły następujące ustalenia faktyczne i rozważania prawne Sądu Rejonowego:

M. K. (1) zatrudniony w firmie (...) Sp. z o.o. w G. w (...) w R., przebywał na zwolnieniu lekarskim od dnia 30 stycznia 2017 r.

W aktach organu rentowego znajduje się wydruk z portalu internetowego ze zdjęciem kilku osób, wśród których jest M. K.. Zdjęcie ma datę zamieszczenia 28 stycznia 2017 r.

Sąd Rejonowy stwierdził, że zdjęcie, jakie znajduje się w aktach ZUS nie zawiera daty jego sporządzenia, zawiera datę jego umieszczenia na portalu i jest to data 28 stycznia 2017 r. Data zamieszczenia na portalu to data nie mieszcząca się w okresie orzeczonej niezdolności do pracy M. K..

Sąd Rejonowy stwierdził, że nawet , gdyby przyjąć, że data zamieszczenia zdjęcia na portalu jest również datą koncertu, na co organ rentowy nie przedstawia żadnych dowodów, to udział w koncercie kilka dni przed rozpoczęciem pobierania zasiłku chorobowego nie może mieć żadnego wpływu na prawo do zasiłku. Wpływ na prawo do zasiłku mogą mieć jedynie zdarzenia, jakie miały miejsce w czasie trwania tego zwolnienia.

Tym samym w ocenie Sądu I instancji nie zaszły okoliczności, które mogłyby spowodować zastosowanie w sprawie art.17 ustawy zasiłkowej, a więc normy ustalającej konieczność wykorzystywania zwolnienia zgodnie z jego przeznaczeniem.

Dalej Sąd Rejonowy wskazał, że nie ma także żadnych podstaw do przyjęcia, że wnioskodawca został pouczone o sytuacjach, w jakich może utracić prawo do zasiłku, a świadczeniem nienależnym jest zgodnie z definicją zawartą w art. 84 usus świadczenie, co do którego ubezpieczony został pouczone o sytuacjach i okolicznościach, w jakich traci prawo do tego świadczenia.

W oparciu o powyższe Sąd I instancji podniósł, że działania ZUS po wydaniu decyzji a polegające na „prostowaniu omyłki pisarskiej” są całkowicie pozbawione podstaw prawnych. Organ rentowy uważa – całkowicie dowolnie- że omyłką pisarską jest to, czy ubezpieczony uległ wypadkowi przy pracy czy też nie. ZUS prostuje omyłkę pisarską, jednak pozostawia jako podstawę prawną decyzji przepisy dotyczące prawa do zasiłku chorobowego, a nie zasiłku z ubezpieczenia wypadkowego.

Decyzja ZUS jest decyzją administracyjną, musi być więc spójna jako całość, sama treść musi być zgodna z uzasadnieniem i to pod względem faktycznym i prawnym. Takich elementów nie zawierałaby decyzja po uwzględnieniu jej sprostowania. A prostowanie decyzji w takiej formie prawnej jest co najmniej żenujące.

Z tych względów Sąd Rejonowy zmienił zaskarżoną decyzję i zwolnił M. K. od obowiązku zwrotu zasiłku chorobowego. ,a z uwagi na wynik procesu stanął na stanowisku, że wnioskodawca ma prawo do zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Apelację od wyroku wniósł organ rentowy zaskarżając go w całości. Orzeczeniu zarzucił:

. błędy w ustaleniach faktycznych mające wpływ na rozstrzygnięcie niniejszej sprawy, polegające na przyjęciu, iż ubezpieczony w trakcie zwolnienia lekarskiego nie brał udziału w koncercie rockowym, a tym samym M. K. (1) nie ma obowiązku zwrotu nienależnie pobranego zasiłku chorobowego wraz z odsetkami w łącznej kwocie 2325,57 zł za okres od 30.01.2017 r. do 20.02.2017 r. podczas gdy z wydruku ze strony portalu społecznościowego F. wynika, że udział w koncercie miał miejsce 28.01.2017 r.

2. naruszenie prawa procesowego tj.:

a/ art. 233 k.p.c. poprzez dokonanie przez Sąd I instancji dowolnej, a nie swobodnej oceny dowodów, poprzez bezrefleksyjne oparcie się wyłącznie na dowodach oferowanych przez Wnioskodawcę i z pominięciem dowodów wskazujących na to, że M. K. (1) w trakcie zwolnienia lekarskiego brał udziału w koncercie rockowym, a także z pominięciem opinii lekarskiej Głównego Lekarza Orzecznika ZUS w G. z dnia 25 maja 2017 roku;

b/ art. 233 k.p.c. poprzez zaniechanie przeprowadzenia dowodu z opinii biegłego sądowego lekarza w zakresie narządów ruchu na okoliczność czy udział w koncercie rockowym biorąc pod uwagę schorzenie Ubezpieczonego mógł mieć wpływ na pogorszenie stanu narządu ruchu.

c/ art. 98 k.p.c. poprzez niewłaściwe zastosowanie i nieprzyznanie na rzecz skarżącej zwrotu kosztów postępowania w 1 instancji od Wnioskodawcy na rzecz pozwanego organu rentowego,

3. naruszenie prawa materialnego tj.:

- poprzez błędną interpretację art. 84 ustawy z dnia 13.10.1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych polegająca na przyjęciu, iż za brak pouczenia ubezpieczonego o konsekwencji udziału w koncercie rockowym należy obciążyć odpowiedzialnością Zakład Ubezpieczeń Społecznych, natomiast to pracodawca(a nie ZUS) był pomiotem uprawnionym i realizował wypłatę zasiłku dla M. K. (1).

Wskazując na powyższe, pozwany na podstawie art. 386 §1 k.p.c. wniósł o:

zmianę zaskarżonego wyroku i orzeczenie co do istoty sprawy poprzez oddalenie odwołania ubezpieczonego w całości;

-ewentualnie uchylenie zaskarżonego w wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia przez Sąd I instancji, z przyczyn podanych w uzasadnieniu,

- zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego od Wnioskodawcy na rzecz organu rentowego według norm przepisanych za drugą instancję.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie, bowiem Sąd I instancji wydał trafne rozstrzygnięcie, które znajduje uzasadnienie w całokształcie okoliczności faktycznych sprawy oraz w treści obowiązujących przepisów prawnych.

Sąd Okręgowy przyjmuje za własne ustalenia faktyczne Sądu Rejonowego uznając, że są one wystarczające do rozpoznania apelacji.

Analizując treść apelacji należy stwierdzić, iż skarżący nie zdołał skutecznie wykazać przyczyn, które dyskwalifikowałyby możliwość uznania dokonanych przez Sąd pierwszej instancji ustaleń faktycznych za prawidłowe. Samo przeświadczenie skarżącego, iż zgromadzony w sprawie materiał dowodowy należało ocenić w odmienny sposób, co w efekcie skutkować winno dokonaniem odmiennych ustaleń faktycznych - nie może być uznane za wystarczające dla stwierdzenia naruszenia przez Sąd treści art. 233 § 1 k.p.c. Dla skuteczności zarzutu naruszenia art. 233 § 1 k.p.c., nie można poprzestać na stwierdzeniu, że dokonane ustalenia faktyczne są wadliwe. Niezbędne jest bowiem wskazanie konkretnych przyczyn, które dyskwalifikują postępowanie sądu w zakresie ustaleń. Skarżący powinien zwłaszcza wskazać, jakie kryteria oceny zostały naruszone przez sąd przy analizie konkretnych dowodów, uznając brak ich wiarygodności i mocy dowodowej lub niesłuszne im taką moc przyznając (zob. postanowienie SN z dnia 23 stycznia 2001 r., IV CKN 970/00, Lex nr 52753, wyrok SN z dnia 6 lipca 2005 r., III CK 3/05, Lex nr 180925).

Skarżący nie sprostał tym wymaganiom. Dlatego też zarzut naruszenia art 233 k.p.c. nie zasługuje na uwzględnienie, wręcz jest niezrozumiały.

Sąd Rejonowy prawidłowo ustalił, że wnioskodawca w trakcie zwolnienia lekarskiego nie brał udziału w koncercie rockowym. Załączone do akt ZUS zdjęcie zostało umieszczone na stronie internetowej 28 stycznia 2017 roku, co oznacza że wnioskodawca uczestniczył w koncercie rockowym najpóźniej tego dnia, czyli 28 stycznia 2017 roku. Na zwolnieniu lekarskim przebywał zaś dopiero od dnia 30 stycznia 2017 roku. Twierdzenia organu rentowego o uczestniczeniu przez wnioskodawcę w koncercie rockowym w trakcie zwolnienia lekarskiego są zatem gołosłowne i nieuprawnione. Przeczy im chronologia zdarzeń. Skoro wnioskodawca uczestniczył w koncercie rockowym przed otrzymaniem zwolnienia lekarskiego, to chybionym jest zarzut o wykorzystaniu późniejszego zwolnienia niezgodnie

z jego przeznaczeniem. Tylko zachowania ubezpieczonego mające miejsce w trakcie przebywania na zwolnieniu lekarskim, mogą mieć wpływ na to, czy zwolnienie zostało wykorzystane zgodnie z jego przeznaczeniem tj. dla poprawy stanu zdrowia ubezpieczonego, czy też nie.

Ponieważ wnioskodawca w trakcie zwolnienia lekarskiego nie brał udziału w koncercie rockowym, to przedłożona przez ZUS opinia lekarska Głównego Lekarza Orzecznika ZUS w G. z 25 maja 2017 roku, z której wynika, że nie można wykluczyć pogorszenia stanu narządu ruchu w związku z czynnym udziałem w koncercie kapeli rockowej, nie miała jakiegokolwiek znaczenia dla sprawy. Tym samym brak było podstaw do dopuszczania przez Sąd Rejonowy z urzędu dowodu z opinii biegłego sądowego lekarza w zakresie narządów ruchu na okoliczność czy udział w koncercie rockowym biorąc pod uwagę schorzenie ubezpieczonego mógł mieć wpływ na pogorszenie stanu narządu ruchu. ZUS nie przedstawił bowiem jakiegokolwiek dowodu na to, że wnioskodawca brał udział w koncercie rockowym w trakcie przebywania na zwolnieniu lekarskim. Sam zaś wnioskodawca temu zaprzeczył.

W takiej sytuacji ocena dowodów dokonana przez Sąd Rejonowy nie była dowolna jak zarzuca organ rentowy, wręcz przeciwnie mieściła się w ramach art. 233 k.p.c.

Skoro zatem organ rentowy nie wykazał, aby ubezpieczony wykorzystał zwolnienie lekarskie niezgodnie z jego przeznaczeniem, to pobranego przez niego świadczenia nie można uznać za nienależne w rozumieniu art. 84 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych. Brak było podstaw do żądania przez organ rentowy od wnioskodawcy zwrotu zasiłku chorobowego za okres od 30 stycznia 2017 roku do 20 lutego 2017 roku. Pobrane świadczenie nie było bowiem świadczeniem nienależnym.

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację jako bezzasadną.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c.